

MEDZINÁRODNÝ DEŇ DETÍ

Z príležitosti ich sviatku sa k Vám prihovárame slovami Milana Rúfusa takto:

„Pochopte, prosím, svoje deti: nemáte pred sebou hlupáčikov, ktorých jedinou záchranou je čím skôr sa vám podobať. Máte pred sebou iný svet. Taký svojprávny a krásny, ako svet z inej planéty. Nemáte dôvod pohrdať jeho zmyslosťou. Tí, ktorí v ňom majú tak nepretržite blízko od smiechu k slzám a pri každej vete od vzrušenia kričia, sú vlastníkami tajomstva, vám už neznámeho.

Nerobíte im ho, nesmejte sa im preň. Nezobúdzajte ich príliš zavčasu. Čaká ich potom dlhý, dlhý deň prísneho a trpkého ľudského údely.

To, o čo nám tu ide, je vo svojej podstate sebazáchovným činom našej ohrozovanej ľudskosti. Pretože – napriek všetkému, čo o ich veci od prapočiatku vieme – deťom na tejto zemi sa nepretržite a veľmi ubližuje. A naše vlastné dejiny predložia nám raz za to rovnako krutý účet. Čím sa potom budeme z neho vyplácať?

Mestská polícia informuje

1./

Dňa 2. apríla 2007 v čase o 20.30 h. bolo prijaté oznámenie od občana z Dukelskej ul. P.K, že na krajnici štátnej cesty 1/73 pri moste cez Radomku na Ul. kpt. Nálepku leží usmrtené a neidentifikovateľné zviera. Po príchode hliadky MsP na miesto určenia nebolo možné zistiť na prvý pohľad, o aký druh ide (predpokladalo sa , že ide o bobra).Pozostatky zvierat'a boli MsP predpísaným spôsobom uložené do igelitového vreca a predložené na rozbor veterinárnemu lekárovi MVDr. Gazdičovi, ktorý po dôkladnej obhliadke určil ako druh ondatru riečnu. Neskôr boli pozostatky ondatry podľa pokynu veterinárneho lekára asanované.

2./

Do pozornosti občanov a návštevníkov mesta Giraltovce !

Mestská polícia Giraltovce týmto dáva na vedomie vodičom mesta, ako aj širokého okolia, že disponuje univerzálnym blokovacím zariadením pre osobné a dodávkové motorové vozidlá. Od 1. júna 2007 začne nedisciplinovaným vodičom zakladať blokovacie zariadenie na zabránenie odjazdu motorového vozidla z miesta priestupku. Oprávnenie na použitie donucovacích prostriedkov je dané zákonom SNR č. 564/1991 Zb. o obecnej polícii v § 13 / Donucovacie prostriedky : odst. 1., písm f., - technický prostriedok na zabránenie odjazdu motorového vozidla.

Blokovacie zariadenie bude označené nápisom MsP Giraltovce a kontaktné telefónne číslo MsP.

3./ V mesiaci máj vykonala firma HUNTER odchyt zabehnutých a túlavých psov na území mesta Giraltovce v celkovom počte 6 psov.

4./ Mestská polícia zadokumentovala priestupok proti verejnému poriadku – nápisy na mestskú budovu sprejom (grafity). Pôvodca nápisu bol vypátraný a v zmysle priestupkového zákona mu bola uložená sankcia – bloková pokuta s povinnosťou odstrániť nápis a uviesť vec do pôvodného stavu.

Náčelník MsP
Juraj Šima

VIETE , ŽE ...

- Máj dal bodku za rekordne suchým aprílom, aký sme podľa meteorológov nezažili posledných 55 rokov. Začal to mrazom z 1. na 2. mája, ktorý dokonale zničil úrodu čerešní, marhúľ, broskýň, slivák, poriadne preriedil aj ostatné ovocné stromy – jablone, hrušky, hrozno. Hrozno sa však spamätalo a vyrašilo nové výhonky, podobne sa zachovali aj zemiaky, ktoré ráno 2. mája ležali spálené na zemi. Odvážlivci prišli aj o priesady paradajok a papriky. Potom konečne zaúradoval dážď, na ktorý sme tak túžobne čakali my záhradkári. Sme zaň vďační, ale konštatovali sme, že v máji by mohlo zapršať aj každý deň, najmä keď sme v ďalších dňoch museli konštatovať vytrvalú absenciu májového dažďa.
- Zaujímavý úkaz sa odohral na Kórei /tej našej/, keď v tichý bezveterný deň sa textília na zeleninu vyniesla do výšky a preplachtila si to z Havírových záhrady až dolu na cestu k susednému domu. Bola dokonca zaťažená. Susedky si tento hurikánový úkaz nevedeli nijako vysvetliť, len nejakými tajomnými silami či prúdmi. Podobne aktívne boli textílie aj v iných záhradách.
- Na cintoríne sa pokračuje v prácach na opornom múre, vďaka ktorému vzniká terasovité rozčlenenie príslušnej časti cintorína.
- Máme za sebou máj, mesiac plný rôznych kultúrnych aktivít. Na svoje si prišli milovníci výtvarného umenia, radosť z vystúpení detí a vnúčat mali mamky a babičky v druhú májovú nedeľu, ktorá právom patrila iba im.
- 17. máj bol zasa jubilejným dňom nášho Domova sociálnych služieb, ktorý si pripomínal svoje 45. výročie vzniku.
- Koho srdce sa však potešilo najviac, bol zaiste pán Peter Zajac, dlhoročný riaditeľ ZUŠ. Jeho päťdesiatke patrila 18. mája koncert – surprise /prekvapenia/, ktorý špeciálne preňho uvili z vďaky jeho bývalí i súčasní žiaci a kolegovia. Aj naša redakčná rada sa pripája k tým, ktorí mu k jeho významnému jubileu chcú zaželať pevné zdravie a veľa životných i pracovných úspechov.

- Prechádzajúc po Fučíkovej ulici, si chodci zaiste všimli, že sa začali vážne úpravy nášho pavilónu C, ktorý poznáme skôr ako CVČ. Vzniká tu nová galéria, do nových priestorov sa presunie hodinová škôlka, celá budova dostane aj novú fasádu, ktorú už naozaj nutne potrebuje.
- Nedeľa 20. mája patrila evanjelickej mládeži – takmer 30 chlapcov a dievčat absolvovalo konfirmáciu, ktorá je akousi vstupenkou do sveta zodpovednosti za svoje činy.
- V nedeľu 20. mája oslavovali Deň matiek mamičky v Brezove. Okrem vystúpenia detí z miestnej MŠ a základnej školy k pohode nedeľného popoludnia prispela aj spevácka skupina žien z organizácie ZPCCH v Giraltovciach.

- Mnohí občania cestujúci autobusom z Bardejova konštatujú nepriaznivý stav okolia bytoviek pri Polícii. Zhromažďuje sa tam rôzny stavebný odpadový materiál, ktorý vytvára zlý dojem a rozhodne nepatrí k obytným blokom, kde mala byť skôr tráva, kvety, okrasné kry.
- Naše mesto sa zviditeľnilo v televízii, kde bol kritizovaný dezolátny stav budov základnej školy . Kriticky zneli konštatovania riaditeľa ZŠ i primátora mesta, ktorí hovorili o potrebe nových priestorov alebo dôkladnej rekonštrukcie budovy
- Výsledky súťaže ZUŠ v Stropkovskej klavírnej jari: Žiačky pani učiteľky Ivety Zajacovej z giraltovskej ZUŠ sa umiestnili nasledovne:
Lubomíra Macková – I. miesto v prvej kategórii
Anna Goliášová – II. miesto v prvej kategórii
D. Šinaľová – I. miesto v druhej kategórii
- 1. júna v našom meste bude prebiehať celoštátna konferencia na tému Zvyšovanie vzdelanostnej úrovne sociálne znevýhodnených skupín obyvateľstva za účasti mnohých vzácnych hostí z ústredných, krajských i okresných orgánov štátnej správy a pedagogických a výchovných inštitúcií, tiež občanov nášho mesta, ktorí pracujú s touto skupinou mládeže.
- 6. a 7. júla sa v meste uskutočnia letné trhy.
- 8. mája skupina 40 rómskych detí spolu so svojimi pedagógmi a asistentmi v rámci realizovaného projektu Európskeho sociálneho fondu bola na jednodňovom výlete v Košiciach. Cieľom bola návšteva rómskeho divadla Romathan, ktorého vystúpenie bolo pre deti veľkým zážitkom. Piesne a tance odmieňali nadšeným potleskom, riaditeľovi divadla p. Adamovi sa poďakovali krásnou kyticou. Potom nasledovala prehliadka mesta, v centre si pochutnali na zmrzline, obdivovali zaujímavú a pôsobivú architektúru Košíc.
- Mnohí návštevníci mesta oceňujú zmeny výzoru nášho mesta v ostatnom období. Stále však pretrvávajú závažný problém chodníkov v centre mesta. Už sme viackrát konštatovali, že mesto ich nevlastní, preto je problém s ich opravou. Tie najkritickejšie miesta / za radomským mostom a vedľa autobusovej stanice/ by však bolo treba opraviť aspoň provizórne zaliatím betónovom zmesou, kým sa nezrealizuje ich definitívna úprava .
- Tablá v centre mesta nám avizovali, že je tu opäť čas skúšok dospelosti. K maturitám na gymnáziu v tomto roku pristúpilo 31 absolventov 4- ročného a 31 študentov osemročného štúdia. Väčšina z nich sa rozhodla pokračovať v štúdiu na vysokých školách.
- Maturity sa začali aj na Združenej strednej škole SD, kde študenti maturovali v termíne od 4.júna. Už 25. mája sme ich však mohli stretnúť v uliciach mesta, s piesňou na perách a tablom v rukách. V troch maturitných vetvách pristúpilo k skúške dospelosti 30 študentov na škole podnikania, 15 na študijnom odbore obchodný pracovník a 16 na nadstavbovom štúdiu.

Alžbeta Škurlová

ŽIJÚ MEDZI NAMI

Rieka nášho ľudského času plynie nepretržite a v jej toku žijeme svoje vlastné životy. Ľudský život má svoje opodstatnenie v čase, čas človeka ohraničuje, no zároveň ho posúva po

vlastnej životnej krivke. Každý z nás zanecháva svoju vlastnú, nezmazateľnú stopu, ktorá hovorí vlastnou rečou. Tá reč je u každého iná, jedinečná ako sám človek, no výstižne ho charakterizuje. Život človeka vždy zanecháva jasné a trvalé zárezy v jeho vnútri. Navonok sa predierajú iba veľmi opatrne, kľúčia ako vzácne, ale trvalé semeno. Také semeno vždy prináša úrodu. Samozrejme, doba klíčenia a čas žatvy sú pre každého z nás tajomstvom. Mnohé veci správne pochopíme až oveľa neskôr, lebo nánosom času sa rokmi mení náš svet, trochu zostarneme, no čaro múdrosti sa nám vpíše do tváre. Stávame sa vnímavejší k bolesti a smútkom iných a aj taký je vnútorný prerod človeka – umelca. Mgr. PETRA ZAJACA radím do tejto kategórie, je umelcom a vzácnym človekom, ktorý svojím zápalom pre hudbu oslovil mnohých Giraltovcov. V tomto období svojho života stojí na vlastnej životnej križovatke, slávi 50 rokov svojho života. Niečo je už za ním, ale ešte veľa, veľa pred ním.

Pán PETER ZAJAC sa narodil 17. mája 1957 tu, v našom meste ako najmladší z troch bratov. Už od malička bol živý a vnímavý, učarovali mu knihy. Stal sa ich vášnivým čitateľom, knihy sú jeho vášňou dodnes, to môžem spoľahlivo dosvedčiť, číta ich na kvantá. No cesty života človeka vedú rôznym smerom, jeho ako žiaka 2. roč. základnej školy zaviedla do Žiliny. Tu ukončil základnú školu na Hlinách, kde je dnes riaditeľom náš spolurodák Juraj Čorej - svet je skutočne malý. Pán PETER ZAJAC po ukončení základnej školy rok študoval na gymnáziu, no už vtedy vedel, že jeho svetom je svet hudby. A tak zameral svoje úsilie týmto smerom, začal študovať na Konzervatóriu v Žiline akordeón. Sám spomína, že začiatky neboli slávne, až do doby, keď pochopil, že jedine tvrdá práca je cestou za vysnívanou metou.

Hrať začal už ako 10-ročný, pretože doma mali akordeón, ktorý zdedil, no vzťah k hudbe sa rodil ťažko. Tvrdí, že bol na konzervatóriu jediný, čo nemal absolvovanú ľudovú školu umenia, čiže bol raritou, ale zároveň otáznikom pre pedagógov. Boli zvedaví, čo je v ňom, či v sebe nájde dostatok odvahy, ale hlavne sebazaprenia. No prejavil sa ako bojovník, jeho pravá povaha vyplávala navrch, tvrdo na sebe pracoval. Pán ZAJAC spomína, že nemal šťastie na prvých dvoch pedagógov, oslovil ho až pán Košnár, učiteľ na Konzervatóriu v Žiline, ktorý naplno rozvinul jeho talent.

Pri otázke, kedy u neho nastal prelom v prístupe k hudbe, odpovedá, že to bolo v dobe, keď sa súkromne pripravoval na štúdium na konzervatóriu. Bolo ich v skupine 10 chlapcov a jemu to išlo najťažšie. Nevzdal sa, a keďže nezniesol posmech, začal sa tvrdo drel, 3-6 hodín denne cvičil. Dobehol spolužiakov, ktorí postupne poodpadávali, nestačili držať jeho tempo, a to ho posilnilo ešte viac a začal si veriť (z celej skupiny sa dostal na konzervatórium iba on). Toto je tá správna cesta na Olymp. Napriek ťažkým začiatkom na konzervatóriu pracoval zo všetkých síl, bol správne naštartovaný a dobrý výsledok bol len otázkou času a nesporného talentu, ktorý pán PETER ZAJAC dostal do vienka ešte v kolíske. Presvedčil sa, že nestačí byť jeden z mnohých, a ak chce človek niečo dokázať, musí siahnúť na dno síl. A on chcel hrať prím, dal do toho všetky sily a sen sa mu splnil. Zmaturoval s vyznamenaním a absolútorium tiež ukončil s vyznamenaním, dokonca s verejným absolventským koncertom ako jeden z najlepších študentov.

Preto dnes vie, o čom hovorí, keď tvrdí svojim žiakom, že iba tvrdá práca je cestou k úspechu. Má svojich žiakov veľmi rád, no je na nich prísny pre ich vlastné dobro. Učí ich, že nič nepríde zadarmo, musia dať to najlepšie zo seba, venovať hudbe svoj čas a pohodlie, iba tak prídu výsledky.

Náš život má vždy svoju konkrétnu podobu, podobu cesty. Cesta života pána PETRA ZAJACA viedla do LŠU Turzovka, bola však veľmi krátka, už o mesiac narukoval na základnú vojenskú službu. Život ho však naučil všetko si naplánovať, nič neponechať náhode. Počas vojny sa stihol oženiť, manželku zamestnať v našom meste a sám po ukončení ZVS prísť za ňou, naspäť domov, do Giraltovciev. Obaja odvtedy učia na našej Ľudovej škole umenia, ktorá sa po roku 1990 premenovala na Základnú umeleckú školu.

Ako správny pedagóg miluje deti, no vraví, že aj keď niektorým zrejme nechýbajú financie (ako niekedy jemu), asi im chýba čosi podstatnejšie - zápal a výdrž. Možno po prečítaní príbehu životnej cesty pána učiteľa aj oni zmenia svoj postoj. Pán ZAJAC spomína, že si vždy musel aj sám zarobiť nejaké peniaze. Už ako 15-ročný roznášal mlieko, od 16 rokov dával súkromné hodiny hudby, 18-ročný roznášal noviny, hral vo folklórnom súbore a pod., čiže práca jednoznačne formuje človeka. Dnes ho teší, že jeden z jeho prvých žiakov je profesionálnym dirigentom v Prahe.

Vidíme, že jeho pedagogická dráha má pomerne dlhé trvanie. Po nástupe do našej ZUŠ pán ZAJAC tri roky učil hru na akordeón a manželka na klavír na tejto pomerne malej škole. Na škole mali 125 žiakov, učila sa hra na tri nástroje a bol zriadený výtvarný odbor. V roku 1984 sa stal pán ZAJAC riaditeľom, pod jeho vedením škola jednoznačne vyrástla. Dnes tu svoj umelecký talent rozvíja 500 detí, hrá sa na 17 nástrojoch a škola má všetky 4 odbory: hudobný, výtvarný, tanečný a literárno-dramatický. Podľa percentuálneho prepočítania k počtu obyvateľov mesta je naša ZUŠ najväčšia na Slovensku.

V osobe pána PETRA ZAJACA rozhodne žije široká umelecká duša, je veľmi nepokojná, stále niečo hľadá, objavuje, vylepšuje. Svedčí o tom rozvinutá a dôkladne vybavená škola, pán riaditeľ sa postaral o všetko. Vybudoval školu, doslova ju prerobil, získal kvalitných pedagógov a výrazne rozšíril možnosti štúdia. Jeho profesijná cesta však nebola priamočiara, taký nepokojný duch si o problémy doslova koledoval, a veru sa mu ich aj ušlo všetkými smermi. Za necelých 30 rokov bol hore aj dole, stihol sa 3 - krát stať riaditeľom tej istej školy, čiže 2 - krát učiteľom a raz dokonca vedúcim odborom školstva. No zároveň aj cieľavedome pracoval na sebe, dialkovo ukončil vysokú školu, kde získal titul magister.

Jeho osobnosť by nebola ucelená, keby sme obišli folklór, hudobnú zložku súboru TOPLAN si bez neho nevieme predstaviť. Ľudová hudba ho naplňa pokojom a pohodou. Je vedúcim ľudovej hudby, sám tvrdí, že zabezpečuje kontinuitu žiakov zo ZUŠ do Topľanu. Za svoju prácu bol veľaokrát odmenený a vyznamenaný, aj škola pod jeho vedením získala celý rad úspechov. On osobne si cení, že na slovenskej súťaži akordeónistov bol vyhlásený za najlepšieho pedagóga roka 2004 a získal putovný pohár.

V človeku musí klíčiť aj láska a tá sa najlepšie prejavuje v rodine. Ani my nemôžeme obísť jeho rodinné zázemie. Ich rodina sa upísala hudbe, žije ňou, cíti ju a naplňa ňou svoje dni. Manželka Iveta je jeho spolupracovníčkou, ale aj veľkou životnou oporou. Dcéra Katka je absolventkou VŠMU v hre na violončelo, kde v súčasnom období pokračuje v doktorandskom štúdiu. Pôsobí ako sólová koncertná hráčka aj so známymi hudobnými telesami po celom Slovensku. Syn Michal študuje matematiku na Karlovej univerzite v Prahe, zároveň hrá v dvoch slovenských folklórnych súboroch v Prahe, v Limbore a v súbore Šarvanci.

Človek žije svojou prácou, pretavuje do nej svoje sny a to najlepšie zo seba. A práca? Tá hovorí sama za seba. Aj za pána ZAJACA hovorí jeho práca. A čo mu priat' k životnému jubileu? Jednoznačne zdravie, pokoj, rodinnú pohodu, veľa pracovného elánu a hlavne šťastné vykročenie do ďalšej 50-tky.

Anna Mital'ová

POĎTE DO NÁŠHO SVETA

Tak znelo pozvanie na otvorenie Medzinárodnej putovnej výtvarnej výstavy zdravotne postihnutých detí a mládeže a my Giraltovčania sme toto pozvanie prijali. Spolu s nami aj

celý rad významných hostí, ktorých v stredu 16. mája vívalo usmievavé slnečné predpoludnie na nádvorí Špeciálnej ZŠ v Giraltovciach. Tá bola hlavným garantom celého podujatia. Mesiace vopred sa celá škola pripravovala na dôstojné prijatie vystavovaných prác na svojej pôde a enormné úsilie riaditeľa školy Petra Kimák-Fejka i celého kolektívu prinieslo svoje ovocie. Celá škola vyzerala ako rozkvitnutá záhrada, žiarila farbami i rôznorodými motívmi vystavovaných prác. Po úvodnom príhovore riad. Mgr. Kimák-Fejka, v ktorom dominovali myšlienky, časť ktorých mi nedá neodcítovať: „Všetko je vytvorené z detskej fantázie, z detskej pracovitosti, húževnatosti a lásky k blížnemu. Svet, v ktorom žijú tieto deti, často nie je rozprávkový, na svojej ceste životom sa musia častokrát borit' s prekážkami, na druhej strane ich možno považovať za majstrov v odovzdávaní teplých dotykov, budú sa vás dotýkať prostredníctvom svojich prác, hladit' vám vaše oči, duše a vaše srdcia.“, sa predstavili deti SZŠ v Giraltovciach, DSS v Giraltovciach i družobného výchovného zariadenia z Poľska v kultúrnom programe. Po ňom významní hostia podujatia veľvyslanec Poľskej republiky na Slovensku p. Bohdan Wrzochalski, predsedníčka Organizácie skrývaných detí počas 2. sv. vojny p. Eva Bäckerová, zástupkyňa Zväzu židovských náboženských obcí na Slovensku, primátor mesta J. Rubis a generálny konzul Ukrajinského veľvyslanectva na Slovensku p. Jevgenij Šatný, prestrihli pásku a z priestorov nádvorja, ktoré svojimi dielami maľovanými na plechu, fantastickými strašiakmi i vysadenými stromčekmi tvorili akési predpolie výstavy, a tým slávnostne otvorili vstup do výstavných priestorov. Tvorili ich jednotlivé triedy venované účastníkom výstavy, ktorými boli deti z Domova soc. služieb v Giraltovciach, Domova soc. služieb v Kalinove, Domova soc. služieb v Stropkove, Špeciálnej základnej školy Giraltovece, Špeciálneho zariadenia z poľského mesta Ustryki Dolne, Domova vzájomnej pomoci z poľského mesta Lubzena, z Asociácie invalidov z ukrajinského Samboru a z Umeleckej výtvarnej školy Hadera z Izraela. Prechádzajúc jednotlivými triedami, návštevníci konštatovali, že každý z vystavovateľov rozvíja svoje špecifické výtvarné techniky, využíva rôzne, vždy iné a nápadité materiály, predovšetkým však, že autori diel okrem zručnosti a umeleckého cítenia vlastnia aj veľkú dávku fantázie.

Tí najvzácnejší hostia zdôrazňovali myšlienku, že malé mestá často predstihujú svojou aktivitou, nápadmi, zaniatením a precíznosťou realizácie svojich aktivít aj veľké mestské centrá. Navyše, ako už neraz predtým, zdôrazňovali srdečné, milé, pohostinné prijatie Giraltovcianov, ktorí v ten deň rozdávali radosť a pohodu znásobenú umeleckými i ľudskými zážitkami. K nim bezpochyby patrila aj návšteva Domova soc. služieb a jeho obhliadka, predstavenie nášho nového komunitného centra, ale aj slávnostná recepcia a prijatie u primátora mesta na pôde MsÚ.

Aký pocit ma sprevádzal v tento deň? Predovšetkým som si uvedomovala, že je to jedno z najväčších a najlepšie zorganizovaných podujatí za posledných pár rokov. Že ho zorganizovala počtom najmenšia škola v meste. Že všetko, naozaj všetko záleží na ľuďoch, ich obetavosti, chuti pracovať, a to aj po predpísanom pracovnom čase. Uvedomila som si tiež, že sa tým ľuďom často nedostáva primeraného uznania zo strany ich najbližšieho okolia. Ocenit' ich vedia skôr iní, možno práve hostia podobných podujatí.

A tak mi nedá, aby som na záver nepridala dva malé dôkazy. Tým prvým boli spoločné raňajky p. Petra Kimák-Fejka, na ktoré bol pozvaný pánom veľvyslancom Poľskej republiky do Prešova. Tým druhým bol ranný telefonát 17. mája čestnej host'ky podujatia p. Bäckerovej, ktorá sa mojím prostredníctvom chcela ešte raz poďakovať za mimoriadne pozitívne dojmy, ktoré mala z celého dňa stráveného v Giraltovciach, a prostredníctvom nášho Spravodajcu odovzdať jej pozdrav všetkým organizátorom tohto pekného dňa i všetkým Giraltovcianom.

Čo ostáva pridať na záver? Výstavu by si mali pozrieť všetci občania nášho mesta. Je Vám k dispozícii do júna, potom poputuje do Poľska, Ukrajiny, Izraela, aby sa nakoniec vrátila k nám. Želala by som jej stále priestory v našom meste.

NAŠE INTERVIEW

JE VEĽKÝM UMENÍM VKLADAŤ DO SVOJEJ PRÁCE NIELEN TELO, ALE AJ DUŠU

Pod týmto názvom uverejňujeme pri príležitosti Dňa otcov rozhovor s jedným z mnohých otcov žijúcich v našom meste. Porozprávala sa s ním jeho dcéra Martina.

Každý človek je obdarovaný vzácnym klenotom, ktorý je ukrytý hlboko v nás. Tento dar v sebe nosíme bez toho, aby sme si uvedomili jeho hodnotu. Sme výnimoční svojimi schopnosťami a zručnosťami. Všetci sme totiž osudovo predurčení na to, aby sme v živote splnili určité poslanie. A práve svojou odlišnosťou od ostatných je každý z nás výnimočný vo svojej oblasti. Existujú však aj také profesie, ktoré sú u nás len veľmi zriedkavé. Medzi ne môžem nepochybne zaradiť i povolanie odborného mechanika elektronických zariadení so špecializáciou na opravu televíznych prijímačov, ktoré v našom meste vykonáva jeden šikovný človek. Už 16 rokov pracuje vo firme Elektro – Luník – Oprava a predaj elektronických spotrebičov a do svojej práce vkladá celú svoju osobnosť. O jeho opravárenské služby je záujem aj v širokom okolí. Meno tohto zručného majstra v svojom odbore je František Štofko.

1. Zdedili ste po niekom Vašu úžasnú zručnosť alebo ste azda jediný z celej rodiny, kto má opravárenského ducha?
 - *Veľký záujem venovať sa tejto činnosti som zdedil po svojom nebohom otcovi, ktorý bol dobrým a kvalitným mechanikom chladiacich zariadení. Bol dokonca majstrom opravy chladničiek a mrazničiek v podniku Kovo v Bardejove, kde som tri roky pracoval aj ja. Vzťah k tejto zaujímavej práci som získal aj vďaka nemu.*
2. Vaše povolanie je veľmi netradičné. Prečo ste sa rozhodli práve pre túto prácu?
 - *Vlastne už od útleho detstva mám blízky vzťah k elektronike, hoci vtedy ešte existovala elektrónková éra. Ako som už spomínal, môj otec bol mechanik chladiacich zariadení, a preto ma so sebou často brával na rôzne montáže. Teda už ako malý chlapec som mu asistoval pri oprave elektrónkových zariadení. Vtedy ma veľmi bavilo rozoberať staré spotrebiče, opravovať ich a vynovovať. Som proste technicky založený typ.*
3. Koľko rokov sa už venujete oprave televíznych prijímačov?
 - *Hneď po ukončení ZŠ som sa rozhodol ísť na odbornú školu do Trnavy, pretože v tom čase*

to bola jediná škola na Slovensku, kde som mohol študovať odbor oprava TV prijímačov a rádií. Odvtedy sa svojej práci bez prestávky naplno venujem. Túto profesiu vykonávam už 30 rokov. Aj touto cestou sa chcem poďakovať môjmu vedúcemu a majiteľovi firmy Elektro, pánu Ľuníkovi, že už 27 rokov sa môžem realizovať v tomto odbore s ním. Navzájom si vymieňame svoje skúsenosti a dopĺňame sa.

4. Vaša profesijná činnosť je určite veľmi náročná. Koľko času je nutné sa jej venovať?
 - *Táto práca je veľmi precízna a vysoko náročná na čas i odbornosť. Zaberá mi preto väčšinu môjho času a obvykle pracujem i v sobotu. V mnohých prípadoch sa jej venujem chtiac-nechtiac niekedy i počas sviatkov aj vo svojom voľnom čase. Popritom sa tiež musím venovať samovzdelávaniu a absolvujem rôzne školenia zamerané predovšetkým na nové výrobky, ktoré sa konajú každý rok.*
5. „Liečenie televízorov“ si istotne vyžaduje mimoriadnu trpezlivosť. Ste trpezlivý aj vo Vašom osobnom živote?
 - *Moje povolanie si vyžaduje veľkú trpezlivosť, keďže niektoré príčiny porúch je možné zistiť až po niekoľkých hodinách. Aj vo svojom osobnom živote sa snažím byť k ľuďom trpezlivý, tolerantný a ústretový za každých okolností.*
6. Ktoré elektrické spotrebiče môžeme v predajni Elektro Ľuník nájsť a zakúpiť si ich?
 - *V našej predajni nájdete elektrické spotrebiče rôzneho druhu i zamerania. Je možné zakúpiť si u nás buď bielu techniku napr. práčky, chladničky, mrazničky, mikrovlnné rúry či digestory, alebo taktiež čiernu techniku. Do tejto kategórie patria televízory, videá, satelity, CD či DVD prehrávače. Môžete u nás nájsť takmer každý elektronický výrobok, ktorý potrebujete. Máme k dispozícii takmer všetko.*
7. Čo Vás v súčasnosti pracovne najviac vyčerpáva?
 - *V súčasnej dobe sa najviac predáva a montuje satelitná technika, ako je napríklad DIGI TV a rôzne iné satelitné zostavy, ktoré montujeme s pánom Ľunikom ml. veľmi často i v okolitých obciach. A práve táto práca nám dáva momentálne asi najviac zabráť. Robím to však rád, pretože ma to veľmi baví.*
8. Nevnímate svoju prácu ako isté riziko či nebezpečenstvo?
 - *Čo sa týka rizika, podstupujeme ho takmer všetci. Myslím si, že v každej práci je isté nebezpečenstvo a s tým je tiež potrebné rátať. Vo svojom zamestnaní vidím najväčšie riziko najmä v oprave farebných televízorov, v ktorých je veľmi vysoké napätie. Pri tejto práci je vyžadovaná zvýšená opatrnosť. A taktiež súčasná éra mikrosúčiastok je veľmi náročná na zrak.*
9. Prezradíte nám o sebe nejakú zaujímavosť, o ktorej sme sa doposiaľ nemali možnosť dozvedieť?
 - *Určite ste o mne nevedeli, že od dvanástich rokoch som premietal filmové hity v kine. Táto činnosť sa v našej rodine dedila z generácie na generáciu. Zálubu v premietaní filmov som zdedil tiež po svojom otcovi a on dokonca po mojom starom otcovi. Tento*

kolobeh fungoval v mojom rodisku Kurima veľmi dlhé roky. Keď však bolo kino zrušené, zanikla aj naša dlhoročná činnosť.

10. Povedzte nám, Váš džob Vás v dostatočnej miere naplňa alebo skôr ho pokladáte za každodennú rutinu? Rozhodli by ste sa dnes rovnako pri výbere svojho povolania?

- *Moja profesia ma baví už od samého začiatku. Tejto práci som sa zasvätil a dostatočne ma naplňa. Som veľmi rád, že som si zvolil práve tento odbor a svoj výber povolania som nikdy neolutoval. Keby som teraz dostal druhú šancu, určite by som sa rozhodol rovnako. Robím vlastne to, čo som vždy robiť chcel. Táto práca nie je len mojím zamestnaním, ale tiež mojím najväčším koníčkom.*

Ďakujem pekne za rozhovor a prajem veľa úspechov.

Martina Štofková

AKO TO VIDÍM JA

So zmenou politického systému v roku 1989 sa na Slovensku očakávalo a očakáva obdobie náprav krívd páchaných na rómskom etniku – rómskej národnosti.

Mnohé sa stalo skutočnosťou – rómska národnosť, národnostná tlač, právo na používanie rómskeho jazyka, rozvoj rómskeho národnostného školstva, rómske národnostné divadlo.

Vytvorila sa katedra rómskej kultúry pri PF v Nitre a stredná umelecká škola v Košiciach. Je to dosť alebo málo? Pokiaľ sa týka vytvorenia podmienok pre vzdelávanie a kultúru, podľa mňa je to primerané. Pokiaľ sa týka zamestnanosti, v rámci trhového hosp. a zlepšenia životných podmienok sa toho urobilo veľmi málo.

Nie je to ale len vinou štátu, resp. majority, musíme si aj my Rómovia priznať, že aj našou vinou. Za osemnásť rokov od revolúcie veľmi málo Rómov získalo kvalifikáciu potrebnú pre získanie zamestnania. Darma sa budeme vyhovárať, že nás podnikatelia nechcú zamestnať. Poznám veľa prípadov, že Rómom aj keď bez vzdelania- kvalifikácie bola ponúknutá práca a oni ju odmietli, alebo ak nastúpili do zamestnania, tak vydržali veľmi málo, lebo neboli spokojní so mzdou, ktorá im bola ponúknutá aj napriek tomu, že sú bez odborného alebo stredoškolského vzdelania. Ďalšia skupina Rómov doslova nechce pracovať, lebo si prepočíta, aké soc. dávky mu prídu do rodiny a vyjde mu, že ak by bol zamestnaný, tak by strácal rôzne soc. dávky a bol by na tom ešte horšie. / Ide o celkový príjem rodiny./ Štát chce na jednej strane pomôcť, ale na druhej strane podporuje tých, ktorí nechcú pracovať. Aj keď sčasti motivuje časť Rómov aktuálnymi prácami, ale je to veľmi málo.

Ďalšia časť Rómov k svojim soc. dávkam si privyrába prácou načierno a pritom si neuvedomujú, že tým pomáhajú súkromným podnikateľom k väčším ziskom a seba oberajú o lepši dôchodok pri dožití určitého veku.

Je pravdou, že my Rómovia to nemáme ružové, ale je pravdou aj to, že mnoho Rómov sa ešte nenaučilo žiť v tých podmienkach, aké sú teraz. Mnohí operujú tým, že za socializmu

všetci pracovali. Áno, pracovali, ale ako a prečo? Mnohí pracovali len preto, aby neboli odsúdení a mnohí chodili do práce, aby dostali rodinné prídavky.

Toto všetko je skutočná pravda. Pýtam sa, kto im vytváral a vytvára takéto podmienky? Podľa mňa štát – majorita. Tak to je aj s bývaním. Rómovia nemohli žiť- bývať v blízkosti majority, boli odsúdení žiť aj kilometer od dediny. Nemali pitnú vodu, cestu, elektrinu: ako potom mali žiť, ako sa mali naučiť žiť ako majorita? V súčasnej dobe, pokiaľ sa týka bývania, sa majorita snaží napodobniť predchádzajúce obdobia. Áno, stavajú sa soc. byty. Pýtam sa, kde sa stavajú?

V mnohých prípadoch sa soc. byty stavajú ďaleko od dediny – majority. V mnohých prípadoch sa stavajú také soc. byty, v ktorých by určite príslušníci majority nebývali. Pritom vláda vytvára kadejaké inštitúcie na riešenie rómskej problematiky. Sú vynakladané veľké peniaze na riešenie tejto problematiky. Kde sú tie peniaze, ak sú určené pre Rómov, prečo sa neodzrkadlil? Stavíme soc. byty, len aby sme stávali. Ale veď ich stavíme pre ľudí. Byty bez primeranej podlahy, byty bez kuchynského jadra, byty bez vykurovania, iba s jednou pecou –sporákom na varenie!

Ako tých Rómov chceme motivovať k tomu, aby si to vážili, aby boli hrdí na to, že aj ja som človek, že aj ja môžem žiť ako človek. Skúsme vybudovať soc. byty pre majoritu takého typu ako pre Rómov, ako by reagovali.

Operovať tým, že nájomné bude nízke, je veľmi priehľadné. Nepozerať sa na Rómov cez ružové okuliare, skúsme na nich pozeráť ako na ľudí – ako na človeka, ktorý je tu na to, aby žil, aby vytváral určité hodnoty a aby sa staral o rodinu. Nedávajme Rómom stále len omrvinky/ od Márie Terézie až po dnešok/, lebo tým len napomáhame k tomu, aby sme stále hovorili o rómskom probléme, o riešení rómskej problematiky. Alebo vláde a majorite to vyhovuje? Možno. Lebo mnoho nadácií a združení získava peniaze určené Rómom, ale Rómovia ich nevidia. Takto napomáhame k tomu, že Rómovia žijú na takej úrovni, ktorá nie je pre ľudí.

Takto z nich robíme soc. slabých ľudí, ktorí sú odkázaní na soc. dávky, a tým umožňujeme rôznym združeniam a inštitúciám priživovať sa na úkor Rómov a potom sa hovorí, že sa rieši rómsky problém. Ak by sa peniaze určené pre Rómov dávali priamo do obce alebo mesta, iste by starostovia a primátori vedeli, ako ich použiť. Popritom ale vláda by musela kontrolovať, kde a na aký účel tie financie boli použité.

Stále sa pohybuje v začarovanom kruhu. Urobme raz rýzny rez a povedzme si, že dosť bolo rôznych zákonov, vyhlásení, vyhlášok, je potrebné konať a hovoriť pravdu. Postavme sa už konečne čelom k tomu problému. Tak to vidím ja.

J. Cina

O ČINNOSTI HASIČSKÉHO POŽIARNEHO ZBORU V NAŠOM MESTE.

4. mája majú svoj sviatok hasiči. V kalendári nám ho každoročne pripomenie sv. Florián, patrón tých, ktorí zasahujú vo chvíli, keď oheň prestáva byť sluhom a stáva sa pánom.

O činnosti profesionálneho Hasičského a záchranného zboru som sa porozprávala s MAREKOM HLIBOKÝM, ktorý mi pred ich sviatkom podrobne porozprával o tíme ľudí, ktorí zasahujú, keď je zle. Ich vysunuté pracovisko riadi Okresné riaditeľstvo H a ZZ vo Svidníku. Tvoria ho 9 členov a veliteľ. Pracujú na zmeny, jednu 24-hodinovú pracovnú zmenu zabezpečuje 3-členný tím, v prípade väčšieho požiaru či udalosti pracujú aj v nadčasoch.

Čo vlastne tvorí ich náplň práce? Základom sú zásahy pri požiaroch a dopravných nehodách, pripravujú sa však profesionálne v rôznych kurzoch aj na iné špecifické činnosti,

ako sú ekologické havárie, úniky látok, práce na vode /teda pri záplavách/, hľadanie osôb, vyprošťovanie osôb pri závaloch. Absolvovali dokonca lezecké školenia, ktoré ich pripravujú na zásahy vo výškových budovách či iných vyšších, ťažšie dostupných miestach, kde sa zasahuje zlaňovaním.

Aké je vybavenie technikou? Od Mareka Hlibokého som sa dozvedela, že majú 3 zásahové autá, 2 cisterny, 1 špeciálne auto k nehodám a ekologickým haváriám. Marek mi potvrdil, že okruh ich pôsobnosti je pomerne široký, zasahujú v celom okrese Svidník, dojazd majú po Štiavnik, v prípade potreby však pôsobia v celom okrese. Ich činnosť sa týka aj okresu Bardejov po Dubinné a okresu Prešov po Chmeľov, Pušovce, Proč, Čelovce. A tak nie div, že ročne absolvujú cca 100 výjazdov.

Ich zásahy pri požiaroch sa týkajú najmä hospodárskych stodôl, komínov. Príčinou požiarov je zväčšia neopatrné zaobchádzanie detí so zápalkami, ale aj vypaľovanie trávy na jar, hoci v tomto smere sme sa už polepšili, horšie sú na tom okresy Prešov, Poprad a iné.

Naši hasiči vsadili na prevenciu, a tak cestou rozhlasu, ale aj nášho Spravodajcu a iných tlačovín pôsobia na občanov, aby nevypaľovali trávu, príp. iné zvyšky zo záhrad. Významnou mierou im v tomto smere pomáhajú mládežnícke hliadky dobrovoľných hasičov, ktoré sú veľmi aktívne a podieľajú sa na prevencii.

Keďže pracujú v Hasičskom a záchrannom zbore, týka sa ich aj druhá časť názvu, teda záchranné a vyprošťovacie práce pri autonehodách. Nedávno zasahovali pri vážnych zrážkach kamiónov pri družstve, tiež pri zrážke bibliobusu s osobným autom v Kračúnovciach. Tu pomáhajú významnou mierou aj vďaka dobrému vybaveniu vyprošťovacou technikou, tiež vďaka zdravotníckym kurzom, ktoré majú absolvované.

Každoročne sa zdokonaľujú v zručnostiach, ktoré sú potrebné pri ich zásahu, a tak ich vždy čakajú lezecké, zdravotnícke, pilčicke, povodňové školenia, musia absolvovať kurz vodičov, protiplynový výcvik i výcvik vo výškových prácach.

Na čo sa naši hasiči tešia? Majú schválené financie na kompletnú rekonštrukciu svojej budovy, ktorá by sa mala začať v r. 2008. Od júla t.r. budú napojení na centrálu 112, teda na Integrovaný záchranný systém Slovenska, čo určite skvalitní ich prácu, najmä rýchlosť zásahov.

Nám ostáva iba si želať, aby ich zásahy boli potrebné v čo najmenšej miere. Ak však už musia vyraziť za povinnosťami, nech sú na mieste vždy včas a nech má ich akcia vždy šťastný koniec. Želáme im tiež pevné zdravie, ktoré v takej náročnej práci nemôže chýbať.

Ja osobne sa chcem poďakovať Marekovi Hlibokému za zaujímavý rozhovor a ochotu poskytnúť informácie o práci nášho tímu hasičov a záchranárov do nášho Spravodajcu.

A. Škurlová

ROZŠIRUJÚ SI KVALIFIKÁCIU

Môcť študovať na strednej škole a zároveň bývať doma, neplatiť drahé poplatky za bývanie a stravu v internáte, žiť vo svojom prostredí v rámci rodiny, také možnosti má študent, ktorý sa rozhodne študovať na našej giraltovskej Združenej strednej škole SD Jednota. Prednedávnom sme písali o mnohých odboroch, ktoré si tu študent môže získať, dnes sa venujme odboru hostinský. Absolvent tohto štúdia získava vlastne tri odborné zamerania: kuchár, čašník a pracovník ubytovacích zariadení, resp. recepčný. Škola však premýšľa, ako ešte viac vylepšiť profil svojich absolventov, pripraviť ich pre pracovný trh ďalším odborom, mimochodom, veľmi vyhľadávaným. A tak v tomto roku študenti odboru hostinský absolvujú kurz barmanov, ktorý sa končí získaním certifikátu s celosvetovou platnosťou.

Mnohí naši mladí ľudia pracujú v tejto profesii / v Írsku, Anglicku, Taliansku, Švajčiarsku .../, avšak bez potrebnej kvalifikácie. Študenti našej ZSS – SD Jednota môžu však ponúknuť svoje služby vyzbrojení platným certifikátom, ktorý im dáva šancu získať aj lepšie platené miesto.

Kurz, mimochodom cenovo veľmi výhodný, vedie lektor Asociácie barmanov Slovenska pán Ján Majoroš. Zúčastnila som sa na jednej z lekcií a bola som spolu s ďalšími hosťami svedkom perfektnej práce školiteľa. Ten okrem techniky prípravy rôznych nápojov s cudzokrajnými názvami mal pre študentov pripravené ukážky rôznych pohárov a čiaš, náradia na prípravu a podávanie nápojov, ozdobných predmetov, ktoré dopĺňajú rôzne drinky, ovocia, a kvalitných nápojov, z ktorých študenti podľa pripravených receptúr pripravovali osviežujúce miešané nápoje do pohárov plných ľadovej drte. Svoj odborný výklad dopĺňal pokynmi o správaní barmana, jeho oblečení a zdôrazňoval význam úsmevu a ľudského správania, ktoré víťazí u hostí.

Študenti teda pred hosťami predvádzali svoje praktické zručnosti v novej „stolovačke“, ktorú rozšírili a upravili pre potreby podobných aktivít. Počas podujatia mi riaditeľ školy Paed.Dr. Koššala prezradil, že 9 študentov ich školy odchádza 12. mája na Cyprus, kde budú v priebehu 5 mesiacov pracovať v tých najlepších hoteloch / štvor a päťhviezdičkových/. Tu pred hosťami, ktorými sú zväčšia anglické rodiny, budú môcť preukázať schopnosti, ktoré nadobudli počas štúdia na ZSS SD Jednota v Giraltovciach. Mohli si vybrať prácu v kuchyni alebo pri obsluhu. Ich práca bude prebiehať v dvoch intervaloch, 4 hod. ráno, 4 hod. večer, medzitým majú voľno, takže budú môcť využiť aj slnko, more, oddych. Majiteľ zabezpečuje pre nich stravu, ubytovanie, ba prispieva im aj na letenky.

Naši študenti teda vyrazia do sveta, kde si budú môcť konfrontovať svoje zručnosti s inými mladými ľuďmi z celého sveta, odpozeráť si nové pracovné postupy, zdokonaľiť sa v cudzom jazyku a všetko získané potom využiť doma. Väčšina z nás pozná ich prácu, zvyknú totiž zabezpečovať slávnostné recepcie pri rôznych príležitostiach v našom meste, vieme teda, že svoju profesiu ovládajú výborne.

Aj vďaka nim sa mená Giraltovce a Slovensko budú skloňovať aj na vzdialenom Cypre, držme im teda palce, aby to bolo vždy iba v pozitívnom zmysle, a zaželajme im príjemnú cestu, úspešný pobyt a šťastný návrat domov.

A. Škurlová

O NEPLATNOM OBČIANSKOM PREUKAZE, DETSKEJ TOPÁNOČKE A INOM.

/niekoľko momentov z návštevy v poľskom Osvienčime/

Slovensko, Giraltovce, 17.apríla 2007, 20:35 h

Držím v rukách občiansky preukaz a zalieva ma takmer „smrteľný“ pot. Dnes je 17. apríla. Zajtra 18. apríla o 5:30 cestujem do Poľska. Ja, autobus, štrnásť žiakov, ktorých som včera poučila o správaní, bezpečnosti, o tom, že sa majú teplo obliecť a že si majú „určite skontrolovať občiansky alebo pas“.

Môj občiansky preukaz je neplatný. Pas na neznámom mieste. Predstavujem si možné nasledujúce scenáre.

Variant č.1

Ja: Dobrý večer, pán riaditeľ, viete ja som pred chvíľkou zistila ...

Riaditeľ: ? !!!

Variant č.2

Ja: Dobrý večer, pani zástupkyňa, pred chvíľkou som ...

Zástupkyňa: /vybehne po schodoch – býva totiž podo mnou – a vyhodí ma z tretieho poschodia/

Skutočný variant.

Vyhadzujem veci zo skrine a hľadám pas. Už som našla preukaz člena SZM, preukaz ROH, ZČSSP, pas Československej socialistickej republiky ...

Pokoj, pokoj, osobo nezodpovedná, hovorím si.

Pas! Pas!

Pas! Viedeň, švagrína, nákupy, oranžová taška.

Puzdro. Už ho mám! Panebože, daj, aby bol platný.

Dátum platnosti /Date of expiry

28.11.2007

Za odmenu si prihodím do tašky ešte jednu čokoládku a s pocitom „dobre vykonanej práce“ idem spať.

Poľsko, Osvienčim, 18.4.2007, 15 : 00h

Sympatická sprievodkyňa nás poučí o zákaze fotografovať. Keď prechádzame okolo tehlových budov, všetci sme akísi mlkvi. Okolo nás Nemci, Japonci. Kdesi sa ozýva angličtina. Hromady vlasov. Barly. Kufre. Fotografie smutných, vystrašených tvárí. A za sklom malá topánočka.

Kto ju kupoval?

A čiá malá detská nôžka ju nosila?

Ako to dieťa rozprávalo?

Rómsky? Židovsky? Poľsky?

A komu tak strašne ublížilo?

Čím sa tak veľmi previnilo?

Cítim, ako mi búši srdce.

Pozerám sa na tú malú topánočku. Chcela by som ju pohladkať a povedať.

Prepáč, prosím ťa, prepáč.

Poľsko, v autobuse medzi Osvienčimom a Vadovicami, 18.4.2007, 18:30 h

„Prvý dojem bol veľmi chladný, smutný, aj preto, lebo počasie nebolo práve najkrajšie. Vtedy som si uvedomila, že môžem byť veľmi, veľmi šťastná, že som sa narodila v krásnom prostredí a v krásnom období“.

/Simona, ZSS SD Jednota Giraltovce, 1. ročník, škola podnikania/

„Moje pocity boli hrozná a dosť kruté. Tie tetovania, tie čísla, ktoré sa museli naučiť naspamäť, od lakt'a po zápästie, a deťom na nožičku pod zadoček.“

/ Júlia, ZSS SD Jednota Giraltovce, 1. ročník, škola podnikania/

„ Keď som počúvala pani sprievodkyňu, nemohla som uveriť, že niekto mohol takto ubližovať ľuďom a nevinným deťom.“

/ Romana, ZŠ SD Jednota Giraltovce, 1. ročník, škola podnikania/

„ Som veľmi rád, že som navštívil Poľsko a jeho pôvabné miesta. Bol to veľmi zaujímavý výlet plný emócií a skvelých zážitkov. Veľmi sa mi tam páčilo.

/ Janko, ZŠ SD Jednota Giraltovce, 4. ročník, škola podnikania/

Slovensko, Giraltovce, 19.4.2007, 21:30 h

Unavená vchádzam do bytu. Teším sa na sprchu a teplý čaj. Ešte si dám jednu krovku a dosť. Stačí!

Zapínam telku.

Virgínia, 30 mŕtvych, strel'ba, mladý muž ...

Svet je nenapraviteľný.

V dňoch 18.- 19. 4. 2007 sa štrnásť žiakov ZŠ SD Jednota Giraltovce zúčastnilo zájazdu v Poľsku. Navštívili Wadowice, Osvienčim a Krakov.

Ďakujeme CVC v Giraltovciach za prípravu zájazdu, zaujímavo prežité dva dni a krásnosmutné zážitky.

Mgr. Anna Kalafová

45 ROKOV DSS

Mnohým rodičom sa narodí krásne dieťa a v dieťati sa im prihovorí samo nebo. Najmä matky vedia rozprávať o tom, aké to je nevýslovné šťastie. Sú však aj rodičia, ktorým sa narodia nezdravé deti. Tých sa pri pohľade na dieťa dotkne nevýslovná bolesť. „ Narodí sa nám bolesť a človek jej už môže dať iba meno.“ / M.R./ Pre rodičov potom nasleduje dlhé obdobie, počas ktorého sa znovu a znovu pýtajú, prečo?

Možno sú viac postihnutí ako samo dieťa. Nevedia však pomôcť. Takáto situácia je veľkou výzvou pre blízke či vzdialenejšie okolie, pre ľudí naokolo. Pre nás všetkých, ale aj pre tých ktorí už 45 rokov sú tými, ktorí pomáhajú. Pomáhajú deťom aj rodičom. A to bol dôvod na jedno veľké stretnutie. 45 rokov má náš Domov sociálnych služieb, ktorý prešiel mnohými vývojovými etapami až do dnešnej podoby.

Sála kultúrneho domu sa 17. mája takmer do posledného miesta zaplnila súčasnými pracovníkmi DSS, vyslúžilými pracovníkmi, dnes dôchodcami, hosťami z podobných zariadení v troch mestách Poľska, s ktorými má náš DSS už dlhšie družobné vzťahy.

Prešovský samosprávny kraj zastupoval podpredseda Ing. Milan Baran, poslanec Ing. Ján Holodňak a Ing. Maroš Šatný, vedúci odboru sociálneho a zdravotníctva PSK, tiež riaditelia zariadení sociálnych služieb v zriaďovateľskej pôsobnosti Prešovského samosprávneho kraja, primátor nášho mesta p. Ján Rubis a ďalší hostia. Úvodným vystúpením pozdravil prítomných podpredseda PSK Ing. Milan Baran, zdôraznil potrebu a úlohu takýchto zariadení, ktorých súčasťou je aj náš DSS.

Viac o činnosti DSS a jeho 45 ročnej histórii povedala vo svojom vystúpení jeho súčasná riaditeľka Mgr. Slávka Vojčeková. DSS svoju činnosť začal 29. marca 1962 v stiesnených priestoroch bývalého ONV /budova kaštieľa/. Prví klienti v počte 21 boli premiestnení z DL

v Hrani. Postupne prichádzali ďalší. Priestorové možnosti už nestačili, a tak v r. 1975 bol odovzdaný do užívania pavilón na umiestnenie 121 klientov a počet pracovných miest sa zvýšil na 50. Vo vedení domova sa vystriedali traja riaditelia, p. E. Marcinčová, p. P. Vasil' a súčasná riaditeľka. DSS poskytuje svojim klientom všetky služby, ktoré vyplývajú z ich zdravotného postihnutia, akým je telesné postihnutie, duševné poruchy a poruchy správania, zmyslové postihnutie alebo ich kombinácia.

Za ľudskosť, dobrotu či odovzdanosť, ktorú pracovníci DSS za 45 rokov štedro rozdávali, niektorí kratšie, iní aj celé roky v rôznych pracovných zariadeniach, v tento deň bola príležitosť 11- tim z nich odovzdať Ďakovné listy.

Koľko trpezlivosti potrebovali výchovné pracovníčky DSS, aby so svojimi klientmi mohli v ten deň prezentovať s programom, vedia najlepšie ony same. Nesmierny obdiv a uznanie patril všetkým. A spontánny potlesk bol im odmenou. Rovnako aj vystúpeniu z Domu pomoci spoločnej z Poľska.

Súbor Topľan s ľudovou hudbou vždy navodia patričnú atmosféru, veselú náladu a dobrú zábavu. Nebolo to inak ani v tento deň, keď javisko patrilo im. Druhá časť tohto popoludnia patrila občerstveniu na bohato prestretých stoloch, výsledok to zručnosti a fantázie kuchyne DSS a ďalšieho personálu.

Aj začiatok druhej polovice osláv patril pozdravom a gratuláciám riaditeľke DSS k tomuto výročiu. Úprimnosť a vážnosť dopĺňali kytice kvetov, ale aj upomienkové darčeky najmä od poľských hostí, originály zhotovené presne na túto príležitosť.

Voľná rozprava, úprimné zvitania, stretnutia bývalých pracovníkov, ich zanietené rozhovory, spomínania, potvrdili, že sa tomuto stretnutiu tešia. Rovnako výmena názorov hostí, súčasných pracovníkov a vôbec prítomných navzájom. Celková atmosféra nasvedčovala tomu, že deň sa vydaril a že náročná príprava a organizácia celého podujatia stála za to.

„Žiaden človek nie je inému človeku úplne a trvalo cudzí. Človek patrí človeku. Ten, koho v živote stretne dobré, má cítiť, že je povoláný obetovať niečo zo svojho života na zmiernenie bolesti iných. Vtedy sme na správnej ceste.“ /Albert Schweitzer/.

A vy všetci z nášho DSS na tej správnej ceste určite ste. Úprimná vďaka!

+fotografie

M. Gazdičová

POĎAKOVANIE

My, bývalí zamestnanci DSS v Giraltovciach, sme boli pozvaní na oslavy 45. výročia nášho sociálneho zariadenia a veľmi radi sme sa na tejto slávnosti zúčastnili. Dnes sa chceme veľmi pekne poďakovať vedeniu DSS za veľmi krásne zorganizovaný deň, tiež za to, že na nás súčasní zamestnanci nezabudli. Tešíme sa z ich terajších i budúcich úspechov a želáme im veľa vytrvalosti, trpezlivosti, zdravia pri ich zodpovednej a namáhavej práci.

Ešte raz vďaka za dojemné a pekné zážitky.

Za všetkých bývalých zamestnancov ďakuje

Anna Havírová

NAŠI RODÁCI

Aj on bol v situácii ako mnohí naši mladí ľudia, ktorí v súčasnosti odchádzajú za prácou a skúsenosťami do zahraničia, aj on ako mladý neskúsený človek zažíval situácie, ktoré sa bez podpory a ďaleko od domova prežívajú ťažko.

Jozef Grega, giraltofský rodák, ktorý pred 39 rokmi odišiel s ďalšími mladými za prácou do Prahy, ale kým ostatní sa vrátili, on tam vydržal dodnes a jeho domovom sa stala Česká republika a po Prahe aj Jablonec nad Nisou.

Oslovila som ho, aby sme cestou nášho časopisu prešli s ním tých 39 rokov, rokov úspešných v súkromnom aj spoločensko-politickom živote. Bolo to osobné stretnutie, pretože aj napriek vzdialenosti prichádza do Giraltovciev aj dvakrát do roka na stretnutie s matkou a súrodencami. A Giraltovcie mu stále nie sú ľahostajné. Vie zhodnotiť, posúdiť to nové, vylepšené v meste, ale nezakrýva ani svoj kritický postoj. Z nedávnej minulosti – veril, že Giraltovcie sa presadia ako okres, predurčuje ho k tomu jeho poloha, spádovosť. Ale nestalo sa. S prehľadom a znalosťou vecí sa vyjadroval k situácii v Čechách aj na Slovensku, pretože kontakty so Slovenskom boli najmä v minulosti, ale pretrvávajú aj teraz, v súvislosti s jeho politickou angažovanosťou, po rebríčku ktorej vystúpil veľmi vysoko. P.Grega pochádza z 8 detí, z nich traja žijú v Giraltovciev. Stredoškolské vzdelanie získal v Stropkove v Tesle, ale v tomto odbore nikdy nepracoval. Po príchode do Prahy manuálne pracoval na rôznych stavbách, „absolvoval takmer všetky stavbárske profesie“ a stavbarine ostal verný natrvalo. Praha bola dostatočným lákadlom pre mladého človeka. Dokázal odolať jej nástrahám a namiesto toho po večeroch na sebe pracovať.

Dal sa na večerné štúdium – priemyslovku stavebnú, ktorú ukončil. „Bolo to veľmi pracné,“ tak to sám konštatoval. Od začiatku vsadil na starších ľudí, ktorí ho vzali medzi seba a zo skúsenosti ktorých čerpá dodnes. V Prahe prežil 20 rokov, kým sa neodšťahoval do Jablonca, ale aj odtiaľ cestoval do Prahy. Podieľal sa na rekonštrukcii veľkých budov, akými sú Národné divadlo, Česká televízia na Kavčích horách. Dnes v montérkach sa chytí každej práce v stavebníctve. Sám je spoluvlastníkom stavebnej firmy a upresňuje, že je jeden z troch najväčších v Libereckom kraji.

Jeho politické postoje sú ľavičiarске, ľavičiarom sa cíti a prezentuje svoje názory, ktoré sú nemenné. V r. 1990 bol oslovený SDDS v Jablonci a vo voľbách uspel ako poslanec do krajských štruktúr a od r.1996-2006 ako poslanec za Liberecký kraj do Poslaneckej snemovne Českej republiky.

Bol členom hospodárskeho výboru, podieľal sa na tvorbe zákonov, akým bol napr. živnostenský zákon, najťažšie a najhoršie sa tvorili sociálne zákony. Z jeho funkcie mu vyplynuli jeho cesty do zahraničia, dá sa povedať, že prevažne do bývalého ZSSR, ktorý mal „na starosti“, vyplynulo to z jeho konkrétnych úloh. Ale boli to pracovné vycestovania aj západným a južným smerom k susedom ČR. K najsmutnejším určite patrila cesta do vojnu zničenej Juhoslávie, zúčastnil sa odovzdávania humanitnej pomoci ČR do tejto krajiny. Strašný pohľad na zdevastovanú krajinu a žobrajúce deti sa z pamäti takmer nedajú vymazať. Česká televízia, ktorá výpravu sprevádzala, natočila odtiaľ trištvrt hodinový dokument. Mimochodom, jeho zahraničné cesty má tiež zdokumentované na fotografiách. „Balkán nie je jednoduchý,“ konštatoval, zúčastnil sa tam aj ako pozorovateľ na voľbách za OBSE.

Podobnou humanitnou cestou bola aj cesta do Moldavska po Černobyľskej havárii, doniesli tam knihy. Približne pred rokom sa vrátil z Indie, kde ČR presadzovala elektrárne – dnes už fungujúce.

Nestáva sa často, aby sa dvaja Giraltovcie stretli na pôde Poslaneckej snemovne ČR. A predsa sa to stalo realitou. Aj keď od posledných stretnutí uplynuli už desiatky rokov, známa tvár nás vráti do minulosti, zapojí pamäťové centrá a podozrenie sa stáva skutočnosťou. Bolo treba urobiť prvý ústretový krok, oslovenie a prekvapenie oboch bolo na mieste. Ing. Dušan Štrauch – Správa štátnych hmotných rezerv ČR, patriaca pod Ministerstvo

priemyslu. Ak p. Grega pracoval v Hospodárskom výbore, je prirodzené, že sa pracovne mohli stretávať. K D. Štrauchovi si dovoľím pridať vlastnú skúsenosť z čias, keď som v Spravodajcovi zabezpečovala rubriku „Žili medzi nami“, oslovila som aj jeho. Ja písomne, on mi telefonicky potvrdil prijatú poštu Giraltovce pre neho vždy ostanú mestom jeho detstva. Neodmietol prispieť, ale ak sa tak nestane, bude to len jeho pracovná zaneprázdnenosť. Posledná z ciest p. Gregu bola do Lýbie pred rokom v máji, kam šli s veľkým rešpektom, i keď ČR tam má veľký kredit. Ale v tom čase D. Štrauch bol už veľvyslancom v Lýbii. On prijímal českú delegáciu a plnil si všetky úlohy, ktoré mu z tejto funkcie vyplývajú. S ním absolvovali ako jediní politici z ČR od r. 1945 cestu a návštevu Tobruku, pohrebišťa vojakov z 2. svetovej vojny, z jednej z najväčších bitiek nem. maršala Rommela.

Lýbia sa otvára svetu, len časť jej územia je preskúmaná, aj na tom sa podieľali Česi a úspešné boli aj ďalšie uzavreté obchody. Toto všetko je už minulosť. A čím žije a ako vyzerá jeho súčasnosť? Ženatý, manželka Češka, pracuje v zastupiteľstve v Jablonci, majú dve deti, dcéra 33 rokov, vydatá, jedno dieťa, pracuje na Ministerstve poľnohospodárstva. Syn, teraz už tiež ženatý. Jeho koníčkom je automobilizmus, bol majstrom ČR za rok 2006. Bývajú v zrekonštruovanom rodinnom dome so štyrmi samostatnými bytmi aj pre svokra, ktorá má u neho veľký kredit, „svokra – absolútorium u mňa“.

Spomínala som už stavebnú firmu, v ktorej pracuje spolu so synom a tá mu zaberá najviac času. Voľný čas patrí jeho vnukovi, rybačke a rodine. A jeho budúcnosť? Má ešte plány, ktoré by chcel naplniť, pomáha dcére, až dozrie jej čas, možno sa naplnia aj jej ambície.

Poprajme mu teda, nech sa mu splnia.

Sprostredkovala M. Gazdičová

+ fotografia

ZA U J Í M A V O S T I

Ľaváci myslia rýchlejšie. Ešte v nedávnej minulosti ľavákov považovali za menejcenných a často i násilne preučali na používanie pravej ruky aspoň pri písaní. Teraz však vyšlo najavo, že ľaváci vedia napríklad pri počítačových hrách alebo športe rozmýšľať rýchlejšie ako praváci.

Austrálski vedci tvrdia, že spojenie medzi ľavou a pravou rukou a ľavou a pravou hemisférou mozgu je u ľavákov rýchlejšie ako u pravákov. Podľa odborníkov je pre ľavákov jednoduchšie využívať v jednom momente obe polovice mozgu. Vedci zistili, že pri vyhodnocovaní veľmi rýchlych udalostí alebo zložitých problémov používajú obe hemisféry mozgu. Deje sa to najmä vtedy, keď človek musí spracovať veľa informácií, ako napríklad pri hraní počítačových hier, šoférovaní v hustej premávke alebo pri športe.

„Napríklad pri futbale je schopnosť strieľať oboma nohami veľká výhoda a počul som, že ľaváci majú pri tenise lepší bekhend ako praváci.“ / Psychológ S. Wiliams./

Pripravila M. Gazdičová

Úspechy žiakov Gymnázia v Giraltovciach v biologickej olympiáde

V tomto školskom roku sa 5 žiačok našej školy zúčastnilo 41.ročníka biologickej olympiády.

V kategórii E v okresnom kole 1.miesto obsadila **Mária Digoňová** (sekunda),
3.miesto obsadila **Dominika Pališinová** (sekunda).

Obidve súťažiaci sa stali úspešnými riešiteľkami krajského kola.

V kategórii C v okresnom kole 1.miesto obsadila **Veronika Andrijková** (kvinta),
2.miesto obsadila **Miroslava Deutschová** (kvinta),
3.miesto obsadila **Ivana Rubisová** (kvinta).

Veronika Andrijková a Ivana Rubisová pokračovali v riešení olympiády **v krajskom kole**.
Obidve študentky obsadili miesta v prvej desiatke a stali sa úspešnými riešiteľkami.

V posterovej a projektovej časti olympiády, v ktorej súťažiaci prezentujú výsledky svojich biologických výskumov, **Ivana Rubisová** obsadila **1.miesto za prácu „Pohybový aparát a životospráva žiakov našej školy.“** Postúpila **do celoslovenského kola**, v ktorom bola úspešnou riešiteľkou.

K dosiahnutým výsledkom srdečne blahoželáme.

RNDr. Eva Bogľarská, vedúca krúžku BIO

Motto:

Všetci sme raz boli det'mi- teraz sme rodičmi, starými rodičmi, strýkami a tetami detí. Preto pre nás nemôže byť ťažké porozumieť detským potrebám a želaniam.

Kofi Annan, generálny sekretár OSN

VZDELÁVANIE V EURÓPE 2007

Medzinárodná konferencia **Vzdelávanie v Európe 2007** mala tri časti :1. Rodina a škola v Európe 2007, 2. Prechodné obdobia dieťaťa – Asistent na riešenie kríz dieťaťa v ranom veku , 3. Edukačný portál – Mapa rodič- mapa učiteľ- mapa žiaka, pre školy, školské zariadenia - materské školy, základné umelecké školy, orgány štátnej správy a samosprávy v školstve.

Medzinárodná konferencia sa začala prijatím zahraničných hostí primátorom MsÚ v Spišskom Podhradí ,jej slávnostné otvorenie pre všetkých účastníkov bolo v Katedrále sv. Martina v Spišskej kapitule. Svätú omšu celebroidal František Tondra - spišský diecézny biskup a predseda Konferencie biskupov Slovenska. Citujem z jeho kázne : „Systematické sledovanie života spoločnosti umožňuje pohľad do minulosti, vnímanie, obrazne povedané, mosta prítomnosti a víziu budúcnosti, ku ktorej spejeme. Človek i spoločnosť, v ktorej žije, je vždy na moste, ktorý spája brehy minulosti a brehy budúcnosti. Človek je vždy „na ceste“. Pod mostom tečie rieka každodenných udalostí, ktoré prúdia niekedy pokojne, niekedy búrlivo, až tak že otriasajú aj mostom. Vtedy sa človek zmieta v neistote a váha, ako ísť ďalej, a vôbec či sa vyplatí ísť dopredu. Pod nohami sa mu rúcajú všetky istoty a pevné body, o ktoré sa doteraz opieral.

Osobná apokalypsa v súčasnej dobe nie je zriedkavá. Na Slovensku štatistiky uvádzajú až okolo 700 samovrážd ročne. Posledné správy sú trocha optimistickejšie.

Pýtame sa, kde sa stala chyba. Je zjavné, že „technokracia“ odobrala človeku kormidlo udalosti. Preto v súčasnej technokratickej dobe treba osobitne zdôrazňovať potrebu výchovy. Výchova je teda ustavičná zmena k lepšiemu. To znamená rozvíjať rozum, orientovať vôľu istým žiadaným smerom a obohacovať city pozitívnymi zážitkami. Výchova je rast alebo budovanie, to nepozná vekovú hranicu. Človek nikdy nie je „hotový“. Vždy je schopný rastu.

Teória výchovy hovorí o výchove detí - pedagogika, o výchove dospelých - andragogika a o výchove starších – gerontagogika.

Rodičia, ktorí majú deti v škole a so školou spolupracujú, pomáhajú učiteľom pri výchove a učitelia rodičom pri ich osobnom raste. Rodičia popri svojich školáčikoch duchovne rastú. Už to je veľa, že sa o veci zaujímajú, ale je potrebné viac. Preto škola cez rodičovské združenie pozitívne pôsobí na rodičov, poskytuje im nové informácie a nové výchovné metódy, učí ich rozoznávať a zohľadňovať špecifiká ich detí. Nemalú úlohu tu zohrávajú rodičovské združenia, z tohto dôvodu treba len privítať medzinárodnú konferenciu organizovanú Slovenskou radou rodičovských združení v dňoch 17.-20. mája 2007 v Spišskom Podhradí - Spišskej Kapitule. Téma je veľmi aktuálna : Vzdelávanie v Európe. Členské štáty Európskej únie sa vydali na novú cestu zjednocovania. To potrebuje nových ľudí so širším myslením, ako je len národné. To neznamená, že stratia svoju identitu, naopak , rozšíria si ju o nový, európsky rozmer. Nehovorme len o ére vedy a technológie, ale aj o ére výchovy“.

Tolko to zo slov otca biskupa, ktorý sa nám ešte prihovril aj na ukončení konferencie v nedeľu znovu na sv. omši.

Na tejto medzinárodnej konferencii sa podieľali :Združenie rodičov Baden-Wurtemberg Nemecko v spolupráci so SRRZ, Slovenskou spoločnosťou pre rodinu a zodpovedné rodičovstvo, Štátnym pedagogickým ústavom a mnohými inými organizáciami, ktoré participujú v edukačnom procese. Aspoň v kocke, čo bolo prioritné na tejto konferencii.

Škola, rodina a spoločenstvo rozhodujúcim spôsobom zasahujú do výchovného procesu dieťaťa. Pre úspešný proces musia tieto tri činitele zabezpečiť, aby ich ciele a metódy neboli v rozpore. K tomuto počas dňa prebiehali hodnotné prednášky našich i zahraničných lektorov. Workshopy boli stavané tak, aby si účastníci mohli vybrať to, čo ich zaujímalo /zúčastnili sa ich aj rodičia našej ZŠ/. Konferencia mala okrem rokovania aj kultúrno-poznávaciú časť, a tak počas celej soboty sme navštívili kultúrne a historické pamiatky Spiša, splavili sme Dunajec a mnohí z nás /najmä cudzinci/ sa previezli bričkou a deň sme ukončili pri ľudovej hudbe na blízkom salaši. Koordinátorka tejto konferencie Renate Heinisch z Nemecka vyjadrila veľkú vďaku a radosť z toho, že sa konferencia konala na Slovensku na Spišskej kapitule a že tak mohli všetci zahraniční účastníci bližšie spoznať kultúru a históriu takej malebnej krajiny, akou je Slovensko.

Na konferencii bolo veľa povedaného, každý z nás si z nej niečo dôležité odniesol, mne sa za-
fixovali tieto slová jednej lektorky : „Vaše deti nie sú vašimi deťmi... Môžete sa usilovať byť ako ony, ale nechcete ich urobiť podobnými sebe, lebo život ani nejde späť, ani nezostáva pri včerajšku....Kahlil Gibran:Prorok o deťoch“.

Ing. Júlia Töröková, predsedníčka SRRZ, ukončila konferenciu návrhom uznesení a prísľubom, že tieto budú predložené Ministerstvu školstva SR, vláde SR a parlamentu SR s požiadavkou o ich zakomponovanie do nového školského zákona a so žiadosťou zabezpečiť kvalitnú úroveň edukačného procesu, o čom budeme písomne informovať Európsku asociáciu rodičov, Radu Európy a Európsky parlament vo výchovno - vzdelávacom výbore a výbore kultúry.

Helena Sušinková, účastníčka konferencie SRRZ

Humanitárna pomoc žiakov Gymnázia v Gíraltovciach

Vo výchovnom pláne Gymnázia v Gíraltovciach zaujíma už niekoľko rokov svoje pevné miesto aktívne zapájanie študentov školy do celoslovenských humanitárnych akcií. Tie,

ktoré sa stretli s veľkým ohlasom v škole aj vo verejnosti v tomto šk. roku, boli podujatia Slovenského Červeného kríža, Únie nevidiacich a slabozrakých a Ligy proti rakovine. V októbri 2006 sa do Študentskej kvapky krvi zapojilo 20 študentov školy a vo februári 2007 do Valentínskej kvapky krvi 33 študentov, ktorí ako dobrovoľní darcovia krvi darovali krv v Národnom transfúznom centre v Prešove. Cieľom týchto vysokohumánnych akcií SČK je motivovať najmä mladých ľudí a prvodarcov, aby sa stali novými členmi bezpríspevkového darčovstva. Študentov na dobrovoľné darčovstvo krvi získal jej mnohonásobný darca PaedDr. Štefan Bačkay

Ďalej sa študenti školy aktívne zapojili do celoslovenskej verejnej zbierky na podporu ľudí so zrakovým postihnutím pod názvom „Biela pastelka“ /október 2006/. V tento deň 7 študentiek našej školy z približne 2000 dobrovoľníkov v 105 mestách celého Slovenska oblečené v bielych a čiernych tričkách s logom Bielej pastelky ponúkali v našej škole, na uliciach a v rôznych inštitúciách Giraltoviec malé biele pastelky ako symbol sveta nevidiacich za 20 Sk. Predali všetkých 100 pridelených pastielok, a tým prispeli k celkovej vyzbieranej sume v Giraltovciach 4 350 Sk.

K ďalšej aktivite, na ktorej sa naša škola zúčastnila, patrí Deň narcisov /13.apríl 2007/.

Jeho symbolom je žltý narcis - kvietok jari a nádeje, ktorý si ľudia – prispievatelia dobrovoľnej finančnej čiastky - pripínajú v tento deň na svoj odev, aby aj týmto spôsobom vyjadrili solidaritu s osobami postihnutými rakovinou.

K 13 500 dobrovoľníkom vykonávajúcich zbierku na Slovensku sa pridalo aj 8 študentiek - dobrovoľníčok z našej školy, ktoré sa rozhodli pomôcť pri tejto finančnej zbierke na našej škole aj v meste Giraltovce. Celková vyzbieraná čiastka 10 400 Sk bola odoslaná do centra Ligy proti rakovine na pomoc tým, ktorí to najviac potrebujú. Organizačne toto podujatie zabezpečovala RNDr. Eva Bogľarská.

Podujatia na našej ZŠ

V mesiaci marci si viac ako inokedy uvedomujeme, že vo veku počítačov a internetu sa kniha ako prostriedok múdrosti a vzdelanosti, dostala do nežiaduceho ústrania. Preto sme práve v tomto mesiaci organizovali návštevy do našej mestskej knižnice. Pani knihovníčka nám podala stručné informácie o význame a funkciách tejto inštitúcie. Nakoniec sa žiaci usadili v čítarni, aby si v novom prostredí mohli vychutnať príbeh alebo rozprávku.

Vyvrcholením Mesiaca knihy je súťaž v prednese poézie a prózy **Hviezdoslavov Kubín**.

12. marca 2007 si víťazi triednych kôl zmerali svoje sily v školskom kole súťaže Hviezdoslavov Kubín. Súťažilo sa v troch kategóriách. Konkurencia bola veľká, výkony vyrovnané, ale zvíťaziť mohol iba ten najlepší.

V prvej kategórii žiakov 2. a 4. ročníka zvíťazil v próze Jozef Juházy zo 4.A triedy a v próze Natália Ondusková zo 4.B.

V druhej kategórii žiakov súťažili žiaci 5. a 7. ročníka. Víťazkou v prednese poézie sa stala Ľubica Palková z 5.B triedy a najlepšiu prózu predniesla Lenka Roguľová zo 6.B triedy.

Ôsmaci a deviataci si merali sily tretej kategórie. V prednese poézie sa víťazkou stala Ľubica Krištofová z 9.C a v próze bola najlepšia Lucia Bačkayová, tiež z 9.C triedy.

Všetci víťazi ďalej postúpili do okresného kola, ktoré sa konalo 21.3.2007 vo Svidníku. A v okresnej konkurencii obstáli veľmi dobre. Veď štvrtáčka Natália Ondusková vo svojej kategórii obsadila prvé miesto a postupuje do krajského kola. Šiestačka Lenka Roguľová sa umiestnila vo svojej kategórii na treťom mieste. Diplom za úspešné vystúpenie na okresnej súťaži si domov priniesli Jozef Juházy a Lucia Bačkayová.

Monitor 9

Do celoslovenského testovania vedomostí z matematiky a slovenského jazyka pod názvom Monitor 9 sa dňa 13.3. 2007 zapojili aj naši deviataci. Bola to ich prvá veľká skúška, na ktorú sa zodpovedne pripravovali na štúdiu na ZŠ. Upotené dlane a vystrašené pohľady boli neklamným dôkazom, že ide o veľa. Ved' výsledok tohto testovania má byť súčasťou prijímacieho konania na stredné školy.

72 deviatakov, z toho 41 chlapcov a 31 dievčat, pristúpilo k prvému prevereniu vedomostí v rámci svojich rovesníkov z celého Slovenska.

Všetko sa to začalo o 8.10 hod. písaním testu z matematiky. 90 minút sústredenia, počítania, kontrolovania a overovania dalo žiakom poriadne zabrat'. Počas 20- minútovej zaslúženej prestávky sa porovnávali výsledky, ale viedli sa aj vzrušené diskusie o zvolených postupoch v jednotlivých úlohách.

Ďalších 60 minút si žiaci vydýchli, ale nastalo pre nich obdobie čakania na výsledky svojej práce.

Tých sa dočkali až 28. marca 2007. A sú takéto: priemerná percentuálna úspešnosť našej školy z matematiky je 86,8% a slovenského jazyka 90,1%.

Priemerná percentuálna úspešnosť našej ZŠ v rámci Slovenska z matematiky 61,2% a zo slovenského jazyka 67,1%

K dnešnému dňu je úspešnosť prijatia deviatakov na stredné školy 100%. Okrem žiakov, ktorí robili talentové prijímacie skúšky, sú všetci prijatí na základe dosiahnutých výsledkov na ZŠ a na základe výsledkov MONITORU 9.

DEŇ MATIEK

Prvé dva májové týždne sa v druhých ročníkoch niesli v znamení príprav, organizovania, nacvičovania, skúšania a doladovania. Nie, nešlo o známky, ale o prípravu na najkrajší sviatok v roku - Dňa matiek.

Pani učiteľky Koššalová a Tchuríková pripravili so svojimi žiakmi krásny kultúrny program, s ktorým sa predstavili v nedeľu 13. mája 2007 vo veľkej sále Domu kultúry. Kytička venovaná mamičkám bola popretkávaná pesničkami a básničkami o mamkách a pre mamky, ktoré zaplnili sálu. Na záver programu deti obdarovali svoje vďačné obecenstvo srdiečkami, ktoré pripravili žiaci ostatných ročníkov. V slávnostnom príhovore mamičky pozdravil aj primátor mesta Ján Rubis, ktorý symbolicky odovzdal kyticu kvetov jednej z prítomných mamičiek.

Aj touto cestou sa chceme ešte raz poďakovať p. Janoškovej a p. Džupinovi, majiteľovi predajne KVART-V, ktorí nám ako sponzorský dar poskytlí látku na očalúnenie násteniek na chodbe školy v pavilóne A.

Ďakujeme

ZBIERKA PRE VERONIKU

Zdravie je to najcennejšie, čo človek má. Ak ho máme, je pre nás prirodzenou samozrejmosťou. Vážiť si ho začneme až vtedy, ak nám chýba.

Pre našu žiačku Veroniku Karašinskú je to niečo, čo by veľmi chcela, ale nebolo jej to dopriať. Veronika je milé a usmievavé dievčatko, ktoré teraz chodí do tretieho ročníka na

našej škole a má veľa dobrých spolužiakov. Tí jej veľmi radi vo všetkom pomôžu, dokonca cez prestávku s ňou a jej vozíkom vyjdú na školský dvor. Pretože naša Veronika už od narodenia nemôže chodiť.

Iskierkou nádeje pre Veroniku by bolo liečenie, ktoré, žiaľ, je veľmi finančne náročné.

Centrum voľného času v Giraltovciach v 2. čísle časopisu Centráčik informovalo čitateľov o zdravotnom probléme Veroniky Karašinskej, ktorá je naša členka a žiačka ZŠ Giraltovce. Vyhlásili sme na jej liečenie súťaž v zbere papiera, z ktorej výťažok vo výške 2 500. – Sk bol odovzdaný dňa 13.10.2006. Na škole sme zorganizovali finančnú „zbierku pre Veroniku“. Každý zo žiakov dostal pre svojich rodičov letáčik, v ktorom bola výzva o pomoc.

A výsledky sú fantastické!

Za dva týždne rodičia našich žiakov 1.-4. ročníkov prispeli sumou 7 681,- Sk. K tejto sume prispela aj p. Nazarejová, ktorá sa s touto výzvou obrátila na svoje kolegyne z dielne, a to vo výške 620,- Sk. Z ročníkov 5.-9. sa vyzbierala čiastka 7 759,- Sk. Zamestnanci školy prispeli sumou 4 200,- Sk. Spolu sme vyzbierali čiastku 19 640,- Sk. Vďaka príspevku Rady rodičov vo výške 5 360,- korún sme dňa 3. apríla 2007 odoslali na Veronikin účet čiastku 25 000,- Sk. Vieme, že táto čiastka nemôže pokryť finančné náklady na celé liečenie, ale veríme, že takto aj my svojou troškou prispějeme k Veronikinmu vyliečeniu.

Vám všetkým, ktorí ste do tejto zbierky pre zdravie prispeli, patrí jedno veľké poďakovanie. Lebo jedna kvapka more nespraví, ale veľa kvapiek vytvorí rieku a viac riek vytvorí more.

Mgr. Vargová Štefánia, Veronikina
bývalá tr. učiteľka

STROMY SÚ KRÁSNE, STROMY SÚ UŽITOČNÉ, STROMY SÚ NENEHRADITEĽNÉ

Lesy SR, štátny podnik Banská Bystrica, v spolupráci s Ministerstvom školstva SR pripravili akciu *Stromy poznania*. Táto akcia bola súčasťou celoslovenského podujatia Lesnícke dni, ktoré sa konalo v čase od 22. apríla do 1. mája 2007. Lesnícke dni boli organizované Národným lesníckym centrom.

Aj na našu školu zavítali pracovníci LS Giraltovce a LZ Bardejov.

Správca LS Giraltovce Ing. Ľubomír Vertaľ, Ing. Peter Kriviančín, LOH Vladimír Sabol a Ing. Alena Hanková nám pripomenuli, že lesy dýchajú našimi pľúcami, tečú našimi vodovodnými kohútikmi, sú naším chlebom, príbytkom a nádejou. Sú chrámom harmónie a zdravia. Ved' stromom vd'áčime za pitnú vodu, stromy produkujú kyslík, filtrujú vzduch a zlepšujú pôdu...

Toto všetko prezentovali vo svojom vystúpení žiakom 3. ročníka na našej ZŠ, veľmi pútavou, veku primeranou a hravou formou.

Aj žiaci ukázali, že les a život v ňom im nie je cudzí. Vedomosti, ktoré získali na hodine prírodovedy, tu zúžitkovali. Veľmi presne určili, z akých stromov sú ukážky odrezkov.

Za pomoci lesníkov zasadili päť základných drevín Slovenska. Buk, dub, smrek, borovicu a kráľovnú našich lesov - jedľu. Ku každému priložili tabuľku s označením stromu. Takto vytvorili miniatúrne arborétum, o ktoré sa aj ďalšie dni starali. Polievali stromčeky a dávali pozor, aby ich nikto nedolámал.

Stretnutie žiakov s lesníkmi sa nezaobišlo ani bez činností, ktoré sú deťom najbližšie. Nové hry o lese sa s deťmi zahrala pani Ing. Alena Hanková.

Záver nášho stretnutia bol venovaný ukázkam poľovníckych zbraní, poľovníckeho psa a poľovníckych príbehov, ktoré vo veľkom počte svojimi zážitkami dopĺňali najmä chlapi. Toto stretnutie s lesníkmi nebolo posledné.

O dva týždne, 16. mája sme navštívili škôlkarské stredisko v Bardejove. Naša cesta nebola jednoduchá, potrebovali sme získať sponzora, ktorý nám zabezpečil prepravu do Bardejova. Po oslovení nám poskytol autobus na prepravu žiakov zdarma Mestský úrad v Giraltovciach, a to primátor mesta Ján Rubis.

Vyslovujeme mu srdečnú vďaku, bez jeho pomoci by sa naša exkurzia neuskutočnila. Navštívili sme sídlo LZ v Bardejove. Na prezentácii vo veľkej zasadačke LZ sme sa oboznámili s organizačnou prácou v lese. Žiakov najviac zaujalo spoznávanie zvierat podľa hlasu. Tieto zvukové hádanky pre ne pripravil pracovník LZ pán Ľubomír Vertaľ. V Bardejovských Kúpeľoch sme navštívili lesnícku Chatu nad jazierkom. Pani Ing. Alena Hanková, ktorá nás celou exkurziou sprevádzala, si opäť pripravila mnoho zaujímavých aktivít o lese pre deti.

Najväčším zážitkom bola návšteva škôlkarského strediska v Bardejove. Tu sa žiaci dopodrobna oboznámili, ako sa rodí strom. Pán Ing. Ivan Varchol nám veľmi zaujímavovo a zanietene rozprával o dôležitej práci v lesnej škôlke. Prezradil nám, že geneticky najzdatnejšie stromy rastú v LO Giraltovce a len odtiaľ zbierajú semeno na ďalšie rozmnožovanie stromov. Vedeli ste to? Niektorí sme prvýkrát videli drobulinké, krehké jednorôčné jedličky, ktoré museli byť chránené pred jarnými mrazmi, tak ako zelenina v našej záhradke. Tu ich však bolo niekoľko desaťtisíc. Tieto stromčeky už zasadili zručnejší starší žiaci. V areáli pavilónu C medzi najšikovnejších patrili Norbert Kolesár, Jakub Vaňko a Pavol Bakalár. My mladší na ne dávame pozor a polievame ich.

Ďakujeme ti, les, za čistotu myšlienok, za silu, za múdrosť, za zdravie, za krásu. Prídeme späť. Potrebujeme ťa, les !

T. Sabolová

RADÍME ZAHRADKÁROM

Jún je mesiac, keď dokvitajú stromy, posledné jarné rastliny a pritom sa už hlási k slovu letná kvetena. Ani s pribúdajúcimi starosťami a úlohami, ktoré treba zvládnuť ešte do letnej dovolenky, by sme nemali zabúdať na ošetrovanie záhrady. V júni už slnko prihrieva, preto vystupuje do popredia zálievka. Väčšina zeleniny je v období hlavného rastu, spotrebuje veľa živín, preto ich treba dopĺňať prihnojovaním o 2 až 3 týždne po výsadbe. Ďalšie dávky opäť o 2 až 3 týždne, t.j. zvyčajne dvakrát až trikrát počas vegetácie. Posledný raz prihnojujeme 1 mesiac pred zberom. Najviac vody potrebuje zelenina v druhej tretine vegetácie.

V ovocnej záhrade začínajú sladnúť čerešne, maliny, ríbezle a egreše. Jahody zberáme postupne a odstraňujeme plody napadnuté plesňou. Niektoré druhy vyžadujú prezeranie po odkvitnutí (pajazmín, zanovät' a tavolník).

Ruže sú kráľovné kvetov a v júni panujú v nejednej záhrade. Vyžadujú odstraňovať odkvitnuté kvety pod prvým päťčlenným listom pod kvetom.

Júnové práce v bodoch - v zeleninovej záhrade

1. Výsev zeleniny do voľnej pôdy (mrkva, cvikla, hlávkový šalát...)
2. Predpestovanie kapusty, karfiolu a ružičkového kelu na jesenný zber
3. Výsev cukrovej kukurice
4. Prihnojovanie plodovej zeleniny

- v kvetinovej záhrade

1. Odstraňovanie odkvitnutých kvetov
2. Ošetrovanie chemickým postrekom vošiek a plesne na ružiach
3. Kosenie trávniku okrem extrémneho počasia
4. Výsadba dvojročiek
5. Prihnojovanie a pravidelné polievanie rastlín v nádobách

Eubomír Krupa

Z P O Z

Do radov obyvateľov nášho mesta sme privítali

Dávida Šoltýsa
 Adama Šváč
 Radoslavu Šoltýsovú
 Alexandra Kureja

V mesiaci júni svoje životné jubileá oslávia jubilanti:

Vlasta Čurlíková	50	Viera Bakaľarová	60
Viera Janošková	50	Peter Vasilišin	60
Anna Krajňáková	50	Dezider Juhas	60
Janka Čellárová	55	Ondrej Bakaľár	65
Eva Šamková	55	Anna Mat'ašová	70
Daniela Juházyová	55	Ján Mat'aš	85
Mária Jurčová	60		

Manželstvo uzavreli:

Marcel Pavúk - Silvia Lenhardtová
 Gíraltoyce Prešov

Jozef Končár - Mária Majerová
 Gíraltoyce Stul'any

Peter Kurej - Galina Kurečajová
 Gíraltoyce Gíraltoyce

AKTIVITY V NAŠOM MESTE V MESIACI JÚN

DEŇ DETÍ 1. JÚNA 2007

TOPEĽSKÉ SLÁVNOSTI 2.a 3.JÚNA 2007

ŠPORTOVÝ DEŇ PRE ČLENOV ZPCCH 22. JÚNA 2007

ABSOLVENTSKÝ KONCERT ŽIAKOV ZUŠ 26. JÚNA 2007

PRIJATIE JUBILANTOV PRIMÁTOROM 27. JÚNA 2007

MLADÝ GIRALTOVČAN – JUVENALIS 28.JÚNA 2007

NÁVŠTEVA JASOVSKÉJ JASKYNE 2.JÚNA 2007

GIRALTOVCE - DOMAŠA 10.JÚNA 2007

HOKEJBALOVÝ TURNAJ 16.JÚNA 2007

VITAJ, LETO 26. JÚNA 2007

VÝSTAVA ŽIAKOV VÝTVARNÉHO ODBORU ZUŠ 5. JÚNA 2007

Š P O R T

GIRALTOVČANIA SA V PREDSTIHU ZACHRÁNILI V 3. LIGE

Nevídaný gól Uhrína

Futbalisti MFK Slovana Giraltovice pokračovali aj v máji v kvalitných výkonoch a týždeň čo týždeň si pripisovali cenné body do tabuľky. S umiestnením v hornej polovici tabuľky to myslia veľmi vážne. Súť až sa blíži k svojmu záveru, a tak ako po minulé roky sa čakajú prekvapenia, ktoré môžu poriadne zamiešať konečné poradie. Slovan už má definitívu aj na budúci ročník. Je to výborný výsledok a navyše posledné tri zápasy bude hrať s mužstvami z chvosta tabuľky. Doma so Sp. Podhradím a Kráľovským Chlmcom vonku v Nižnej Myšli. Je tu šanca na zvýšenie bodového zisku, avšak pozor na zakopnutie. Tréner Slovana Radoslav Kačala neskrýval spokojnosť s májovými výkonmi a výsledkami svojich zverencov:

„ V dôležitom zápase doma so Sabinovom sme narazili na súpera, ktorý bol stále v hre o prvé miesto v tabuľke. Chlapci ťažký zápas zvládli a napokon sa dočkali zaslúženého víťazstva, keď súper hlavne v druhom polčase potvrdil svoje kvality. Aj keď sme v Žakarovciach prehrali 1:3, náš výkon nezodpovedal tomuto výsledku. Nebyť nepozornosti v úvode zápasu a lepšej streleckej pohody by sme si boli odniesli minimálne bod. Na jar je každý zápas ťažký a aj ten s rivalom z Bardejova bol veľmi náročný. Zvlášť keď sa nám po zápase v Žakarovciach rozpadla celá obrana a museli sme ju nanovo skladať. V tomto zápase sa potvrdilo, že každý hráč je nahraditeľný a mňa osobne teší, že mužstvo sa dokáže zomknúť v pravú chvíľu a každý jeden hráč načrie na dno svojich síl. Naše víťazstvo bolo plne zaslúžené a určite sme potešili aj domáceho diváka, ktorému sme ponúkli zaujímavý duel s definitívou v tejto súťaži aj v budúcom ročníku. Do zápasu vo Veľkom Šariši sme išli s vedomím, že si môžeme aj niečo vyskúšať, hrať uvoľnene a ponúknuť kvalitný futbal. Domáci nás zaskočili veľmi agresívnou hrou, ktorú rozhodca toleroval a niektorí naši hráči sa jej zľakli. Vynikajúco zachytil náš mladý brankár Tkáč a potvrdil tak svoju stúpajúcu formu. Veľmi dobre mu asistoval ďalší dorastenec Keresteš. Teší ma skutočnosť, koľko mladých talentov v Giraltovcích objavujem, a určite môžem prisľúbiť našim fanúšikom, že niektorí z nich budú dostávať častejšie príležitosti. Myslím si, že odplatou za boľácky utrpené

v tomto stretnutí bol zisk bodu za remízu 1:1. Navyše náš vyrovnávajúci gól bol nielen kuriózny, ale aj nevídaný. V 87. minúte brankár domácich z výkopu prudko trafil Uhrína priamo do hlavy a na počudovanie nás, ale hlavne domácich, lopta skončila v domácej sieti a cennú remízu sme si už nenechali ujsť. Celkove sme tak z možných 12 bodov v tomto mesiaci získali 7 a dúfam, že sa nám už konečne podarí odlepiť z tej deviatej priečky smerom hore.“

FANÚŠIKOVIA ZNOVU V OFSAJDE ?

Futbalové súťaže sa ešte neskončili, ale už sa pripravuje ďalší súťažný ročník. Kluby už nahlasujú potrebné údaje do Rozpisu súťaží a po poslednom kole budú zasielať na ŠTK VsFZ požiadavky na žrebovacie čísla. Podľa nich bude vyzeráť hrací program. Všetko sa zdá byť v poriadku, avšak len v prípade MFK Slovan Giraltovce a OFK Tatran Kračúnovce to tak nevyzerá. Prečo ? Už niekoľko rokov akási vzájomná rivalita zatemňuje funkcionárom oboch klubov zdravý rozum. Počas poriadne dlhého obdobia si kompetentní ľudia obidvoch táborov nevedie sadnúť za spoločný stôl „k vyfajčeniu fajky mieru“ a k dohodnutiu na žrebovacích číslach na prospech fanúšikov futbalu. Títo poriadne hromžia, pretože chcú vidieť každú nedeľu striedavo v Giraltovciach a Kračúnovciach. Nečudo, veď vinou ješitnosti, klubizmu a futbalovej krátkozrakosti o túto možnosť doteraz prichádzali. Na ťahu sú teraz funkcionári Slovana aj Tatrana, aby to konečne zmenili. Športovo technická komisia ich návrh určite zohľadní. Alebo budú priaznivci dobrého futbalu vystavení opäť do úlohy štatistov? Ako príklad uvediem svoj návrh. Slovan si vyberie pre budúci ročník napr. číslo 16, Tatran sa prispôbi protičíslom 8. V nasledujúcej sezóne si vyberie Tatran napríklad číslo 15 a Slovan sa prispôbi protičíslom 7. Jednoduché, čo poviete ?

MVDr. Miroslav Deutsch

Zábavný kútik

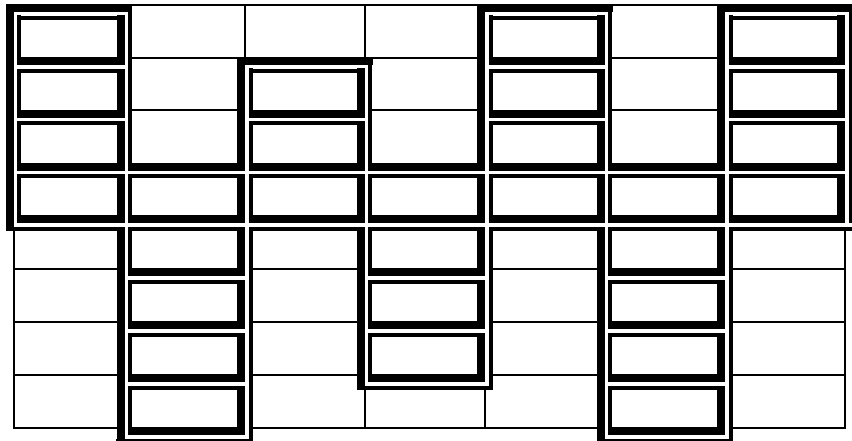
Minikvíz

1. Televízny komisár Rex je : A- pes, B- opica, C- papagáj, D- slon
2. Životná láska Rómea bola : A- Hortenzia, B- Júlia, C- Želmíra, D- Angelika
3. Trúd je označenie pre samca : A- vážky, B- osy, C- muchy, D- včely
4. Hovorí sa, že hlad je najlepší : A- radca, B- maliar, C- kuchár, D- spojenec
5. Lekári skladajú prísahu pomenovanú podľa : A- Avicennu, B- Hippokrata, C- Pytagora, D – Archimeda
6. Typická farba drahokamu rubín je : A- zelená, B- čierna, C- červená, D- žltá
7. Slávny román Vojna a mier napísal : A- F.M. Dostojevskij, B- A. Solženicyn, C- L.N. Tolstoj, D – S. Rachmaninov
8. Hemoglobín je : A- kožná choroba, B- výplň bunky, C- farbivo na vlasy, D- krvné farbivo
9. Uhádnite : Čo má zlý žiak na ľavej ruke, keď ide domov zo školy?

Legenda k hrebeňovke.

1- veľká mucha

- 2 – elektronická pošta
- 4 – priestor pri dome
- 5 – časť tváre
- 6 - rytmický pohyb
- 7 – mačka v noci myši ...

Správne odpovede: D8,C7,C6,B5,C4,D3,B2,A1, 9:5 prstov ako na pravej
 Hrebeňovka : DEŇ DETÍ

Helena Sušinková

PRVÁ NÁVŠTEVA V NAŠOM MESTE

V stredu 30. mája v podvečerných hodinách navštívil naše mesto Prof. PhDr. Pavol Mešťan Dr.Sc, riaditeľ Múzea židovskej kultúry z Bratislavy. Spolu s autorom projektu obnovy židovského cintorína v našom meste Mgr. Petrom Kimák-Fejkom si obzrel náš židovský cintorín, aby odborne poradil, ako postupovať pri jeho rekonštrukcii. Počas stretnutia s ďalšími členmi projektového tímu konštatoval, že obnova by mala prebiehať v dvoch etapách. V prvej (do októbra) by sa upravili trávnaté plochy a spadnuté náhrobné kamene. Tiež by bol pri vstupe postavený pamätný múr s históriou židovstva v Giraltovciach.

Páčila sa mu aj myšlienka o ktorej sa uvažuje v meste, že na novo upravenom námestí pri Pamätníku matky by bol inštalovaný obelisk s menami obetí prvej a druhej svetovej vojny, medzi ktorými by nemali chýbať mená vyše 200 Židov, ktorí boli v roku 1942 násilne odvezení do koncentračných táborov.

Keďže sa stretnutie konalo v Špeciálnej ZŠ, pán profesor konštatoval, že výstavka výtvarných prác v exteriéri i v interiéri našej ŠZŠ je naozaj krásna a zaslúži si naše spoločné uznanie. Spolu s podpredsedom vlády p. Dušanom Čaplovičom a veľvyslancom Izraela na Slovensku si ju prezrie v piatok 1. júna, kedy budú čestnými hosťami nášho mesta v rámci osláv MDD.

A. Škurlová

O Z N A M

Slovenský zväz záhradkárov v Giraltovciach pod záštitou primátora mesta Giraltovece vyhlasuje súťaž pod názvom „ROZKVITNUTÉ ULICE“.

**Kategórie: I. NAJKRAJŠIE OKNO
II. NAJKRAJŠÍ BALKÓN - TERASA
III. NAJKRAJŠIA PREDZÁHRADKA**

Kritériá hodnotenia:

- vhodnosť rastlín použitých k výsadbe
- estetický dojem
- čistota výsadby

Podmienky súťaže:

**Do súťaže sa môže prihlásiť každý občan do 15. júna 2007 (výbor ZO SZZ).
Hodnotenie súťaže bude vybranou porotou v mesiacoch júl – august.**

Cieľom súťaže je skrášľovanie a propagácia životného prostredia.

Výbor ZO SZZ